

ningssikkerheden gælder såvel i den enkelte driftstid som på længere sigt.

Ved vedtagelsen af elforsyningsloven (L 375) var der ikke skabt den fornødne klarhed over, hvorledes den nødvendige mindste produktionskapacitet skulle tilvejebringes på kort og på langt sigt. I loven er det forudsat, at de store elproduktionsvirksomheder, som et bevillingsvilkår skulle forpligte sig til at opretholde den nødvendige mindste produktionskapacitet. Elproducenterne skulle således i fællesskab med et års varsel efter ministerens nærmere bestemmelse som en rammebetingelse for produktionen sikre den nødvendige mindste produktionskapacitet, jf. bestemmelsen i lovens § 50, stk. 2. Det var ikke forudsat, at systemansvaret skulle yde særskilt betaling for opfyldelse af ministerens beslutning om, at elproducenterne skulle stille en vis mindste produktionskapacitet til rådighed. Den gældende lov tager ikke stilling til, hvorledes mindste produktionskapaciteten skal sikres, hvis ministeren ikke udnytter sin beføjelse efter § 50, stk. 2, eller hvorledes den sikres i den periode på minimum 1 år, som går fra ministerens beslutning meddeles til den kan træde i kraft, jf. bestemmelsen.

Kraftværksforliget af 19. november 1999 om vilkår for kraftværkernes overgang til konkurrence afklarede en række forhold i forbindelse med sikringen af den fornødne mindste produktionskapacitet. I forliget blev det aftalt, at kraftværkerne i en 4 års periode skulle modtage betaling for at stille den nødvendige mindste produktionskapacitet til rådighed. Mindste produktionskapaciteten stilles således ikke til rådighed på baggrund af en beslutning fra ministeren efter lovens § 50, stk. 2, men på baggrund af aftaler indgået mellem den systemansvarlige virksomhed og elproduktionsvirksomhederne. Denne ændring gør det naturligt at præcisere lovteksten, således at der fastlægges et betalingsgrundlag for, at den systemansvarlige virksomhed kan løfte opgaven med at indgå de nødvendige aftaler om mindste produktionskapacitet.

Der er allerede i dag hjemmel til, at den systemansvarlige virksomhed kan indgå aftaler om køb af ydelser til at opretholde den tekniske kvalitet og balance i elsystemet i bred forstand. Med lovforslaget præciseres, at den systemansvarlige virksomhed fremover kan indgå præcise aftaler om indhold og omfang af den mindste produktionskapacitet, som elproducenterne mod betaling skal stille til rådighed.

Den systemansvarlige virksomhed skal herefter udover at kunne sikre tilstrækkelig transmissionskapacitet kunne garantere for den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem og sørge for, at den nødvendige forsyningskapa-

citet til systemets fysiske regulering er til stede. Den systemansvarlige virksomhed skal sikre, at der i systemet er så megen driftsklar kapacitet til rådighed, at den systemansvarlige virksomhed dels kan håndtere eventuelle pludseligt opståede havarier på produktionsanlæg og i elforsyningsnettet, dels kan sikre dækningen af det forventede faktiske indenlandske forbrug. Herved skal opnås, at leveringspålideligheden ikke nedsættes alvorligt ved pludselige og uforudsigelige produktionshavarier eller ved begrænset overføringsevne på overføringsforbindelserne til udlandet.

Det vil som udgangspunkt være op til den systemansvarlige virksomhed selv at opfylde sine forsyningsikkerhedsforpligtelser ved at udforme krav til reserveberedskabet og ved at tage stilling til, hvorledes den nødvendige kapacitet tilvejebringes i de tilfælde, hvor den systemansvarlige virksomhed skønner, at der ikke kan tilvejebringes den nødvendige kapacitet til opretholdelse af forsyningsikkerheden. Miljø- og energiministeren vil dog kunne fastsætte nærmere regler om varetagelsen af forsyningsikkerheden, herunder fastsætte regler for omfanget af den nødvendige transmissions- og produktionskapacitet, jf. § 27d.

Det forudsættes, at den systemansvarlige virksomhed indgår alle nødvendige aftaler med tilhørende betalinger til sikring af den nødvendige kapacitet, og at aftalerne holder sig inden for de rammer, som er aftalt i kraftværksaftalen af 19. november 1999, således at det sikres, at aftalerne om mindste produktionskapacitet ikke udløser nye udgifter for elforbrugerne. Det forventes, at den systemansvarlige virksomhed i den periode aftalen løber, opbygger det nødvendige beredskab og erfaringsgrundlag omkring varetagelsen af forsyningsikkerheden i et åbent elmarked. Det forudsættes herved, at den systemansvarlige virksomhed i perioden indgår aftaler med kraftværksselskaberne om altid at have den fordrede kapacitet kørende (»rulende reserve«) eller driftsklar i henholdsvis Øst- og Vestdanmark, samt indgår aftaler til sikring af fornøden mindsteproduktionskapacitet.

Det er vanskeligt på nuværende tidspunkt præcist at forudse, hvordan elmarkedet udvikler sig, men det forventes, at den systemansvarlige virksomhed i løbet af perioden vil have opbygget et sådant beredskab og erfaringsgrundlag, at der er mulighed for, at forsyningsikkerheden kan opretholdes på andre vilkår, herunder vilkår, der ikke udløser (samme) behov for betaling.

Den systemansvarlige virksomhed kan efter bestemmelsen i stk. 2 til opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til stk. 1 indhente nødvendige oplysninger